

den sidste ærede Taler, hvis Tid stadig ikke er mere kostbar, end at han kan anvende den til at udspekulere sine sirligt indpakkede Uvenligheder overfor sine tidligere Partifæller, smaa Souvenirs, som han henlægger i sin tidligere Rede, og som jo altid modtages med den Interesse fra de tidligere Partifællers Side, som de tomme Bænke er et saa talende Udtryk for. Det ærede Medlem faar dog ogsaa — det skal jeg erkende — Tid og Lejlighed til at udspekulere en Række Uhyrligheder overfor Regeringen, som til syvende og sidst, uanset hvilke Sager vi her behandler, efter min Opfattelse ikke har andet Formaal end det at vække en vis Munterhed indenfor de Oppositionspartier, hvis store Opmuntrer det ærede Medlem betragter det som sin Hovedopgave at være, og som han ogsaa er, hvilket i og for sig er Udtryk for et følsomt Sind overfor Folk, som maa taale og døje megen Modgang. Naar jeg begyndte med at sige, at der ikke er større Anledning for mig til at beskæftige mig med dette ærede Medlems Udtalelser, er det, fordi disse Taler trods Ophobning af Citater — i Almindelighed bestaar Talen jo i Oplæsning af Citater — i Almindelighed er uden ethvert sagligt Indhold og — deri tør jeg vistnok antage, det store Flertal af Folketingets Medlemmer er enigt — lægger større Beslag paa Folketingets Tid ved Behandlingen af saa at sige enhver Sag, end man egentlig kan finde, at det ærede Medlems politiske Baggrund berettiger til, idet det Beslag, som den ærede Taler lægger paa Folketingets Tid, efter min Mening staar i absolut omvendt Forhold til den ærede Talers politiske Betydning.

Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hedegaard, indledede sin Tale i Dag med at sige, at han gik ikke til anbefaling af dette Lovforslag med nogen Begejstring. Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at det forstod han særdeles vel, og jeg vil gerne begynde med at give det ærede Medlem Hr. Stauning min Tilslutning, idet jeg siger, at dette forstaar jeg ogsaa særdeles vel, og det af to Grunde. For det første, fordi det er beklageligt, at der endnu saa mange Aar efter Krigen er saadanne Forhold i Verden, at der indenfor vort Erhvervsliv er Omraader, hvor man er nødstedt, saa at

man maa paakalde Samfundets særlige Indgriben gennem Særforanstaltninger til Støtte for disse Omraader, for at disse Virksomheder kan opretholdes, og for det andet, fordi det aldrig kan være glædeligt, naar man er kommet ind paa at følge een Vej til Fremme af et bestemt Formaal, da at maatte slaa ind paa en anden Vej. Derfor kan jeg ogsaa i og for sig med det ærede Medlem Hr. Dahlggaard beklage, at vi staar overfor at maatte opgive Importreguleringen. Den var, som jeg sagde i de Bemærkninger, jeg fremsatte ved Forelæggelsen af dette Lovforslag, ikke et Barn, til hvilket man fra Forældrenes Side stillede synderlig store Forhaabninger, men man ventede sig et ikke ringe Besvær af det, og derfor kan det ogsaa siges, at man ikke er blevet skuffet i sine Antagelser med Hensyn til dette Barns Fremtid. Det har indadtil i nogen Grad svaret til Forventningerne, og det har i de Forhold, det skabte udadtil, ganske opfyldt Formodningen om det Besvær, som det vilde give Anledning til. Derfor staar vi nu overfor dette, at vi den 1. April maa sætte noget i Stedet eller gaa ud i det tomme Rum.

Vil man ikke importregulere, ved jeg ikke, der er anden Vej, ad hvilken man kan komme disse Industrier til Hjælp, end gennem midlertidige Toldforanstaltninger. Men det ærede Medlem Hr. Stauning har ikke paa nogen Maade Ret, naar han siger, at ved dette Forslag ofrer Venstre sin Frihandelsteori. Har det ikke været saaledes, at det ærede Socialdemokrati hidtil har staaet ved Venstres Side paa det rene Frihandelsstandpunkt, og har ikke det ærede Medlem Hr. Stauning, det ærede Medlem Hr. Borghjerg og andre socialdemokratiske Talere Gang paa Gang i de sidste Par Aar her i dette høje Ting hævdet, at vel var dette vedvarende deres principale Opfattelse, men særlige Omstændigheder gjorde det fornødent for en Tid at se bort fra denne Opfattelses Udførelse i Renkultur og tage Hensyn til visse særlige Forhold, som i Øjeblikket var til Stede? Men man skulde tro, at hvad man kan mene, at Socialdemokratiet kan tillade sig med god Samvittighed, det skulde ogsaa være tilladt andre, som i et sagligt Spørgsmaal i øvrigt er enige med